

Harmaljóð av Flatlondum

Nú spurdist skomin til Danmarkar. Í dag visti danska utvarpið at siga frá, at eitt fakfelag fyri «offentligt ansatte» í Føroyum er farið í verkfall, sum skal varða í fimm dagar. Orsøkin siga teir, er at starvsfólk hava fingið boð um, at faa at halda fri í eina viku við engari løn. Hetta kryddaði tíðindamaðurin við nú skjótt gomlu tíðindunum um at «Færøerne i sidste uge reelt blev sat under dansk administration.» Hetta er sambært sama tíðindamanni ein beinleiðis avleiðing av, at landsins tveir størstu bankar nærur eru farnir á húsagang, umframt ein treyt fyri at danir enn einaferð breiða veingirnar út uneyr føroyingum. At danin er litið fegin um málið mann litið vera at ívast um.

Beint niðurkomin í heyst frættist, at nú høvdu føroyingar yvirtikið undirgrundina. Hetta merkti, at eitt stórt stríðsmál í føroyskum politikki var avgreitt, umframt at føroyingar høvdu vunnið enn ein prinsipiellán sigur øðrum samfeløgum til fyrmyndar. Og fróðin var stór. Hoast langt av landi skotin, frætti eg, at Jógván Sundstein ovurleggið gjørdi greitt, at kreditvörð Føroya nú aftur var

nakað at halda um. Men helst var hann blindaður av lótu. Ikki gekk long tíð til tað frættist, at Sjóvinnubankin enn einaferð var farin á húsagang, og at danir lótu 300 milliónir krónur í oljussu, til Føroya ímóti høvdu treytum: Løgting og landsstýri missa allan sjálvsavgerðarrætt figgiariðurskiftum viðvikjandi.

Hetta var altíð væntandi. Og eg hugsi, at Finn-bogi Isakson verður at eta aftur í seg tað hann segði um at «nærkast loysingini», tá undirgrundin var yvirtikin. Sannleikin er jú, at Føroyar reelt eru bumbaðar aftur í amtstíðina, við fullari danskari yvrigvág tá avgerðir skulu takast. Vörðid sum loysing.

Spurningurin er so, um føroyingurin hevur lært nakað av hesum? Kanska ikki rætt at siga «føroyingurin», men heldur «avisir føroyingar». Hava Atli Dam og Jógván Sundstein lært ikki at blása við mjóli í munni? Hava Svend Áge Ellefsen, Sverri Midjord, Jóannes Eidesgaard og Vilhelm Johannesen, fyri at nevna teir herviligastu, lært at samfelagið er annað enn hósagarðurin hjá ommu? Hava teir lært, at undirsjóartunnar og sjúkrahús á hvørjum

tanga hvørki hava trygd ella dygd at gera, tá pengarnir resta? Svarið má tverri vera, at neyvan hava teir tað. Drivmegin aftanfyrir teirra sjúkligu ambitionir hevur ivaleyst meiri við smádreingjalótir at gera, enn við seriosar, hugsjónarliga undirbygdar heildarætlanir til gagns fyri komandi ættarliðini, sum so nógv verður leiflað fyri.

Men so var kanska vert at spyrja: Høvdur vanligi føroyingurin lært nakað? Tíverri má svarið higani sæð eisini vera nei. Tá túsund starvsfólk hjá tí almenna leggja samfelagið lamið í eina viku fyri at mótmála sparingum, sum ikki sleppst uttanum, nú samfelagið eitur á búkinum, tá er litið lært ella litið viljað. Alternativid fyri æðurnevndu sparingum er, tað her frættist, at starvsfólk úr sama fakfelag — Starvsmannafelagnum — saman við øðrum verða uppsøgd. Hesi verða so tveitt út í arbeiðsloysi í einum samfelagi hvors sosiala trygðarnet ikki heilt kann vera órørt av kreppuni. Men kanska nýggja leiðslan í Starvsmannafelagnum hevur sett sær sum málimaskardanum viðvikjandi: «Færri men feitar». Um so er, má tað sigast at vera eit hart bakkast fyri áður so viðgita fakfelags-

solidarititin.

Her verður gingið stillisliga við huldunum um ein er føroyingur. Meðan danir sjálvir mugu siggja fram til økt arbeiðsloysi og sosiala neyð orsakað av vána figgarstöðu í egnum landi, skulu teir eisini gjalda gildið nú kappbjóðandi, privatir byrgdarloysingar í Føroyum við hvølpalótum sínum sláa stuðlarnar undan sínum egna búskapi. Nú nyttar ikki longur at skylda uppá umheimin og alheimskreppu. Nú nyttar enn ikki at taka í egnan barm. Nú er bara at toga og tola. Er tað tilíkt sum føroyskir fiskupolitíkarar nevna fram-burð? Hann spyr sum einki veit.

Keypmannahavn 12.10.92
Joanes N. Dalsgaard

Bað um orðaskifti um bankarnar, men fekk tað ikki!

Í brævi til lögtingsformannin í 1990 heitti eg á hann um, at skipað fyri einum orðaskifti um virksemd hjá bankunum, men fekk tað ikki, heldur ikki tá setti eg beinleiðis uppskot um hetta á Føroya lögtingi 9. apríl 1991

Mong vóru tey sum tóku hesar áheitanir illa upp, og trúðu at nú vóru vit úti eftir bankunum, starvsfólkunum í peningastovnunum og viðskiftafólkunum teirra.

Men hetta hevði sjálvandi einki við veruleikan at gera, tvørturímóti, orsøkin var einfalt hon: at bankarnir høvdu og hava stóran tyding fyri føroyska samfelagið í síni heild, vinnuna og einstaklingin, tí var tað hildið nátturligt at eitt orðaskifti snúði seg um hesi viðurskiðir saman við figgarligu stöðuni í landinum.

Eisini tí at bankarnir komu við ramligum orðum í sínum ársfrágreiðingum og vistu á gongdar leiðir, uttan kortini at koma við uppskotum um itókiligar loysnir, hóast frágreiðingar teirra telja einar 60 blaðsíður til samans.

Bankarnir hava í sínum ársfrágreiðingum verið sera bersøgnir, og tí varð og er tað min sannføring, at teir eisini eiga at tola, at eitt ávist politiskt orðaskifti fer fram um

virksemd og arbeiðshátt teirra.

Bæði tingfólk, vinnulivsfólk og onnur feiðaðu uppskotið av borðinum; óneyðugt varð við slíkum orðaskifti, tí føroyski peningahæimurin og vinnulivsfólk høvdu klárað sínar uppgávur fyrirmyndarliga.

Í dag er stöðan tíverri ein onnur. Figgiarheimurin er skakaður í sínum grundvølli. Partar av vinnulivinum eru í skeljasori og samfelagið er av hesum orsøkum sera illa fyri á øllum økjum.

Mánadagin fáa vit so eitt uppskot á tingborð, júst um somu viðurskiðir sum eg her havi umrøtt, og sum eg innarlíga bað um at fáa orðaskifti um, men nógv álvarsamari enn nakar drøymdi um.

Men tit skulu ikki koma og siga, at tit ikki vóru ávarðaðir um hvat kom at henda, tí tað vóru tit.

Skulu vit gera okkum nakra vón um framtíðina, so er neyðugt at gera upp við fortíðina, og tað eigur ein slikt avgerð at leggja dent á.

Lasse Klein

Tvangsauktion

På Dommerkontoret, C. Pløensgøta 1, Tórshavn, afholdes

Torsdag den 12. nov. 1992 kl. 09.00

tvangsauktion (AS nr. 388/92) over matr. nr. 45 g, Lamba beliggende Lamba.

Auktionen er begæret af Irs. Demmus Hentze, 100 Tórshavn, tlf. 1.1460 (j. nr. 13240) på vegne en pant- og udlægshaver.

Ejendommen er et beboelseshus på en 851 kvm. stor grund, det bebyggede areal udgør 150 kvm. i 2 etager.

Ejendommen kan beses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til gennemsyn på dommerkontoret.

Færøernes fogedret,
den 15.10.92
Ole G. Olesen
dfm.

Tvangsauktion

På Dommerkontoret, C. Pløensgøta 1, Tórshavn, afholdes

Torsdag den 12. nov. 1992 kl. 09.10

tvangsauktion (AS nr. 432/92) over matr. nr. 790 h, Tórshavn, beliggende Dalagøta 14, Tórshavn.

Auktionen er begæret af advokat Sjørður Rasmussen, 100 Tórshavn, tlf. 1.1066 (j. nr. 3488) på vegne en pant- og udlægshaver

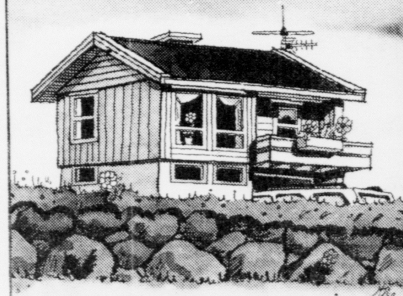
Ejendommen er et beboelseshus på en 393 kvm. stor grund, det bebyggede areal udgør 81 kvm. i 1 etage.

Ejendommen kan beses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til gennemsyn på dommerkontoret.

Færøernes fogedret,
den 16.10.92
Ole G. Olesen
dfm.

FJARÐA HÚS

24170

Einastandandi gott BINGO
byrjar í Sosialinum um bert fáar dagar
"Mintust tit til haldaragjaldið..."